

**UCHWAŁA nr
RADY MIEJSKIEJ w ŁODZI
z dnia**

w sprawie nadania rondu nazwy Henryka Pietrzaka.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446, 1579 i 1948 oraz Dz. U. z 2017 r. poz. 730 - 935)

uchwała, co następuje:

§ 1. Rondy bez nazwy, zlokalizowanemu na częściach działek o numerach ewidencyjnych: 50/9, 58/3, 61/13 w obrębie G-38, położonemu na skrzyżowaniu ulicy Pabianickiej i obwodnicy Pabianic nadać nazwę: rondo Henryka Pietrzaka.

§2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Łodzi.

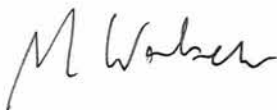
§3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od daty jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego.

**Przewodniczący
Rady Miejskiej w Łodzi**

Tomasz Kacprzak

Projektodawcą jest radny Rady Miejskiej:

Mateusz Walasek

Projekt zgodny z przepisami prawa,
opiniuję pozytywnie
pod względem formalno-prawnym

RADCA PRAWNY

dr Marlena Bakowska-Baryła
Łd-M-1464

20. 06. 2017r.

UZASADNIENIE

Do Rady Miejskiej trafił wniosek Łódzkiego Klubu Seniorów Lotnictwa, Klubu Lotniczego „Na Prostej” i Towarzystwa Przyjaciół Rudy Pabianickiej w sprawie nadania nazwy bezimiennemu rondowi u zbiegu ul. Pabianickiej i obwodnicy Pabianic imienia Henryka Pietrzaka – łodzianina, który zajmuje najwyższą pozycję na liście asów myśliwskich walczących w II wojnie światowej, a którego życiorys został przedstawiony poniżej. Przedmiotowa projekt uchwały czyni zadość temu wnioskowi. W opinii wnioskodawcy jest to postać ze wszech miar zasługująca na upamiętnienie, a miejsce jest związane z postacią Henryka Pietrzaka leży bowiem pomiędzy Rudą Pabianicką, w której się urodził a lotniskiem Lublinek, gdzie odbył pierwszy lot.

Henryk Pietrzak urodził się 6 marca 1914 roku w Rudzie Pabianickiej ówczasie leżącej poza granicami Łodzi, ale obecnie stanowiącej część naszego miasta. Ukończył Szkołę Przemysłową w Łodzi a następnie Państwową Szkołę Włókienniczą. Pracował jako elektryk w przemyśle włókienniczym. W roku 1933 został przeszkolony w pilotażu samolotów na Obozie Przysposobienia Wojskowego Lotniczego na lotnisku Lublinek. Służbę wojskową odbywał w 4 Pułku Lotniczym w Toruniu, a potem już jako instruktor w Centrum Wyszkozenia Lotnictwa w Dęblinie. We wrześniu 1939 roku walczył w doraźnie sformowanej Rezerwowej Eskadrze Rozpoznawczej. Został ewakuowany do Rumunii, a następnie przedostał się do Francji. Po napaści Niemiec na ten kraj walczył jako pilot myśliwski w Groupe de Chasse III/9 w rejonie Lyonu. Po klęsce Francji przedostał się do Wielkiej Brytanii, gdzie walczył w 306 i 315 Dywizjonie Myśliwskim. Już po zakończeniu wojny dowodził 309 Dywizjonem Myśliwskim. Dosłużył się stopnia kapitana. W czasie walk zestrzelił na pewno 7 ½ samolotu niemieckiego 1 prawdopodobnie i 1 uszkodził. Ponadto zniszczył 4 ½ bomby latającej V1. Co dało mu 21 pozycję na liście Bajana, to znaczy w zestawieniu liczby zwycięstw polskich pilotów w czasie II wojny światowej. To najwyższa pozycja łodzianina i jako jedyny łodzianin znalazł się pośród „asów myśliwskich” czyli pilotów, którzy zestrzelili minimum 5 samolotów nieprzyjaciela. Za swe zasługi wojenne został odznaczony Krzyżem Srebrnym Virtuti Militari i czterokrotnie Krzyżem Walecznych, a także brytyjskim Distinguished Flying Cross. Po wojnie pozostał w Wielkiej Brytanii. Prowadził własną farmę. Działał w Stowarzyszeniu Lotników Polskich w Wielkiej Brytanii. Zmarł 28 stycznia 1990 roku w Trope Hall i tam został pochowany

